

hablar

1950
11/18

SZOVJET VENDÉGEINK A MAGYAR DOLGOZÓK KÖZÖTT

Vendégeink, a Magyar-Szovjet Barátság Hónapjára hazánkba érkezett szovjet sztahánovisták, sorra látogatják meg nagyobb üzemünket. Ezek a látogatások: felejthetetlen élmény a felkeresett üzem dolgozói számára. Igazi jóbarátként, őszinte segítőtársként járnak üzemünket a szovjet sztahánovisták — tanácsot adnak a munka jobb elvégzéséhez, átnyújtják tapasztalataikat, magasabbrendű szocialista munkamódszereiket. Dolgozóink leírhatatlan lelkesedése, forró szeretete fogadja és kíséri őket az üzemekben.

ZSURAVLJEV ELVTÁRS, a Lenin-renddel kétszeresen kitüntetett olvasztó, az Acélöntő és Csőgyár dolgozóit látogatta meg. Végignézte az üzem munkamenetét és a munkamódszerekről elbeszélgetett a gyár dolgozóival. Elmondotta többek közt, hogy üzemében, az Elektrosztálban a nyersvasat dugós kazánból öntik, így sokkal könnyebben lehet szabályozni és irányítani a munkát. Vigyáznak arra, hogy a felolvasztott anyagból minél kevesebb folyjék el, ezért a lehető legkisebb öntőfejet használják. Mindössze másfél százalék selejttel dolgoznak — az Acélöntő és Csőgyár öt-hat százalékos selejtjével ellentétben.

Zsuravljev elvtárs megvilágította: miért lukacsos az Acélöntő és Csőgyárban készített szelep, s hogyan lehet ezen segíteni. Megnézte az üzem ívfényes kemencéjét is, amelyből javítás nélkül átlagban nyolcvanszor lehet önteni. A Szovjetunióban azonban száznegyvenszer — úgy, hogy a kemencében hőálló betétet használnak.

Pénteken délután Bárdin elvtárs, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának alelnöke és Zsuravljev elvtárs Diósgyőrbe látogattak el. A diósgyőri dolgozók hatalmas lelkesedéssel, kultúrműsorral és ajándékokkal köszöntötték a kedves vendégeket, akik a szovjet dolgozók üdvözlését tolmácsolták és a szocialista termelés kérdéseiről beszéltek a diósgyőri dolgozóknak.

A KELENFÖLDI GOLDBERGER-GYÁRAT Dubjága elvtársnő, a Lenin-rendes sztahánovista szövönő látogatta meg. Határtalan lelkesedéssel, a fül-siketítő gépzajt is túlharsogó tapssal fogadják, amint műhelyről műhelyre végigjárja a gyárat. Egy-egy percre megáll a munka, körülveszik Dubjágát s szinte versenyezve kéri: menjen az ő gépükhöz is, mutassa be nekik is nagyszerű munkamódszerét. Dubjága elvtársnő szívesen segít, átadja tapasztalatait és közben szóval is magyarázza. Az üzemlátogatás után pedig még soká folyik a beszéd: Dubjága elvtársnő és a magyar textilmunkások kölcsönösen kicserélik tapasztalataikat. Átjöttek a Goldbergerbe a Kistext és a Pamuttextil sztahánovistái, itt vannak a délelőtti műszak szövönői, mesterei és segédmesterei is.

Dubjága elvtársnő Szegedre is ellátogatott. A textilkombinát és a többi textilüzem dolgozói lelkes ünneplés után hosszan elbeszélgettek a sztahánovista szövönővel, aki délután a Fáklya-moziban tartott előadást arról, hogy miképpen lett sztahánovista.

ELŐSZÖR A VILLAMOSMOZDONY-SZERELDET tekintette meg az Északi Járműjavító NV-ben Pányin elvtárs sztahánovista mozdonyvezető. Hosszasan időzött egy javítás alatt álló hatalmas főmotornál, tüzetesen érdeklődött a javítás módjáról és idejéről. A mozdonyoknál a vontatóképességről kérdezősködött. Hosszasan elbeszélgetett a dolgozókkal, közöttük Kóczián Dezső sztahánovista kazánkováccsal és Takács Pál maróssal, az üzem egyik legkiválóbb dolgozójával, aki szerdán 527 százalékra teljesítette normáját. Pányin elvtársat, a Szocialista Munka Hősét, ez érdekelte: hogyan segítette a Sztahánov-mozgalom az üzemben a több javítás elvégzését, s mennyivel emelkedett a javítás mennyisége. Elkészítik-e egy-egy mozdony javítási idejének tervét, megindult-e a tervfelbontás? Hegesztéssel, vagy szegeccseléssel javítanak-e? — és tanácsokat adott arra vonatkozóan, hogyan lehetne jobban elvégezni a munkát. Amikor megpillantotta a rézből készült tűzszekrényeket, elmondotta: a Szovjetunióban valamennyi tűzszekrényt acélból csinálják, mert azok élettartama háromszor annyi, mint a rézből készültké, s javításuk is könnyebb. Pányin elvtárs pénteken meglátogatta az Istvánbelki Főműhely dolgozóit is. A Szocialista Munka Hőse legelőször a tanműhely ifjúmunkásait kereste fel, akiknek a szovjet dolgozók és a szovjet ifjúság meleg szeretetét tolmácsolta. Pányin elvtárs végigjárta az üzemet és megmagyarázta a dolgozóknak, hogy egyes munkameneteket milyen módszerekkel végzik a szovjet dolgozók. A Szovjetunióban egy főjavítás után 470.000 kilométert jár egy mozdony, nálunk pedig mindössze 120—140.000 kilométert.

A MINSZ nagybudapesti székházában Novikov elvtárs, Sztálin-díjas szovjet zeneszerző tett látogatást. Az üdvözlő beszédek után hangsúlyozta, hogy a munkásfiataloknak mind nagyobb számban kell tanulniuk a Zeneművészeti Főiskolán. A kérdések megválaszolása után zongorán eljátszotta híres szerzeményét, a Világifjúság Himnuszát a fiatalok lelkes énekkíséréte mellett.